

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4429/2022
28.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светлана Ристић, адвокат из ..., против туженог ББ и ВВ обоје из ... и тужене ГГ из ..., које заступа пуномоћник Марина Савовић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3352/2021 од 08.12.2021. године, у седници одржаној дана 28.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3352/2021 од 08.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3352/2021 од 08.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 4876/21 од 20.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је по основу одржаја стекао право коришћења на $\frac{1}{4}$ на кп. бр. ..., кп. бр. ..., кп. бр. .. и кп. бр. .. ближе наведеним и описаним у изреци што је тужени ББ дужан да призна и трпи да тужилац упише право коришћења на назначеним непокретностима. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је по основу одржаја стекао право коришћења на $\frac{1}{4}$ на кп. бр. ..., кп. бр. ..., кп. бр. .. и кп. бр. .. ближе наведеним и описаним у изреци што је тужена ВВ дужна да призна и трпи да тужилац упише право коришћења на назначеним непокретностима. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је по основу одржаја стекао право својине на $\frac{2}{4}$ удела предметних парцела ближе наведеним и описаним у изреци што је тужена ГГ дужна да призна и трпи да тужилац упише право својине на назначеним непокретностима. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3352/2021 од 08.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 55/14) Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. О захтеву тужиоца за утврђење права коришћења и права својине по основу одржаја одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене чланова 21., 28. став 4. и 72. став 2. Закона о основама својинскоправних односа у ситуацији када су тужилац и његов правни претходник предметне парцеле обрађивали по основу уговора о закупу и плаћали закупнину. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Ревизијом се не указује на другачије одлуке судова због чега не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП. Из наведеног разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине у овој правној ствари је поднета 29.03.2018. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем

курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић